

[Bomholt.]

gaa ind paa. Men hvis vi kommer ud i en Forsamlingsbygning paa Landet eller i en Købstad eller her i Hovedstaden, kan vi ikke undgaa at komme ind paa Detailoplysninger og Detailargumenter for eller imod Dødsstraffen eller om Dødsstraffens Form gennem Økse, Skydning, Hængning eller Elektricitet. Det er umuligt, dersom denne Sag skal ud til Folkeafstemning, at undgaa Vælgermøder med tilhørende Presseagitation o. s. v. Bevar os dog for det! sagde det ærede Medlem i sin Tale. Det gentager jeg. Hvis vi kommer ud til en saadan Vælgermødekampagne, føres vi meget let ind i Former, som ingen af os er tjent med. Bevar os dog for det!

Vagn Bro: Jeg beklager, at jeg saavel til den højtærede Justitsminister som til de ærede Medlemmer, der har haft Ordet her, maa sige; at efter min Mening har de Betragtninger, som de har fremsat, ikke i første Linie taget Sigte paa nærværende Lovforslag. Den ærede Forslagsstiller Hr. Kristen Amby var inde paa det rigtige, men forlod beklageligvis hurtigt det rigtige. Det ærede Medlem sagde nemlig, at dette Lovforslag var jo et Forslag til Lov om Afholdelse af Folkeafstemning, og at han i den Anledning snarere havde ventet at se den højtærede Indenrigsminister tage Ordet. Der kan være noget rigtigt i dette, thi det afgørende er jo i Virkeligheden, at det er et Referendum, vi drøfter, det er Spørgsmaalet, om vi skulde lade dette eller andre særlige Spørgsmaal gaa til Folkeafstemning. Jeg vilde maaske endda gerne have set selve den højtærede Statsminister tage Ordet i denne Anledning, idet jeg opfatter Lovforslaget som værende først og fremmest et forfatningsmæssigt Forslag, og det er ud fra den Betragtning, at vi fra vor Side skal drøfte dette Spørgsmaal.

Vi ser saaledes paa det, at Argumentationen for og imod Dødsstraffen førte vi for 5 Aar siden, og den kan vi føre igen, hvis der paa forfatningsmæssig rigtig Maade kommer til at foreligge et Forslag til Drøftelse. Jeg kan selvfølgelig nok forstaa, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ikke var helt begejstret for de Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister fremsatte, thi det lader sig jo ikke bestride, at intet Parti her i Salen har i fordums Tid været saa stærk Tilhænger af Folkeafstemning som netop Det radikale Venstre.

Fra den sidste Venstreregerings Tid erindrre man jo, at vedrørende to Spørgs-

maal blev der af den daværende Opposition foreslaaet Folkeafstemning, nemlig dels vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt de saakaldte Tilpasningslove skulde træde i Kraft, før de havde faaet Sanktion i Befolkningen, og dels Spørgsmaalet om Hærens Omdannelse til et Vagtkorps. Derfor kan jeg meget vel forstaa, at den ærede Forslagsstiller fandt Ministerens Udtalelser mærkværdige. Paa den anden Side maa jeg føje til, at dengang vi i 1927 drøftede disse Spørgsmaal, havde vi jo den Glæde at se Det konservative Folkeparti vende sig imod disse Forslag; derfor er der maaske ikke helt lidt rigtigt i, hvad et æret Medlem for nylig sagde under en anden Debat, at Magthaverne er tilbøjelige til at se paa Sagerne ud fra deres egne Interesser. Jeg tør jo ikke som Repræsentant for vore Anskuelser sige, at vi ikke ogsaa kan være tilbøjelige til at bedømme Spørgsmaal ud fra vore Interesser, men jeg tør sige, at i det Spørgsmaal, som vi egentlig her drøfter, er der ingen Diskussion inden for Venstre. Vort Standpunkt har til alle Tider været dette — og det er i det hele taget vort Standpunkt ogsaa i den forfatningsmæssige Debat, som i Øjeblikket er her i Landet —, at vi ønsker at værne de fundamentale Bestemmelser i Landets Grundlov. Ud fra disse Betragtninger kan jeg sige paa mit Partis Vegne, at det Forslag, vi her drøfter, betragter vi som et situationspræget Forslag, et Forslag, der efter vor Mening ligger ganske uden for Forfatningens Rammer. Alene af den Grund kan jeg slet ikke indlade mig paa nogen Debat om selve Dødsstraffen og Argumentationen for eller imod. Jeg sagde, da vi drøftede det ærede Medlem Hr. Løjes Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, og kan meget vel gentage her, at der er Uenighed i min Gruppe om selve Spørgsmaalet Dødsstraf eller ej — det var der tidligere, og det er der i Dag —, men uanset dette ser vi det foreliggende Spørgsmaal som et forfatningsmæssigt Spørgsmaal og hævder, at et Forslag som dette ligger uden for den danske Forfatnings Rammer. Vi har i Grundloven et Tilfælde, i hvilket der skal afholdes Folkeafstemning, og naar dette Tilfælde foreligger, behøver vi ikke at møde med et Lovforslag, thi i selve Grundloven er der givet de Regler, som Indenrigsministeren skal følge om, hvornaar han skal sætte Spørgsmaalet til Folkeafstemning, og i hvilke Tilfælde Folkets Afstemning er afgørende.

Vi har engang, bortset fra Spørgsmaalet Grundlovsændring, haft en Folkeafstemning,